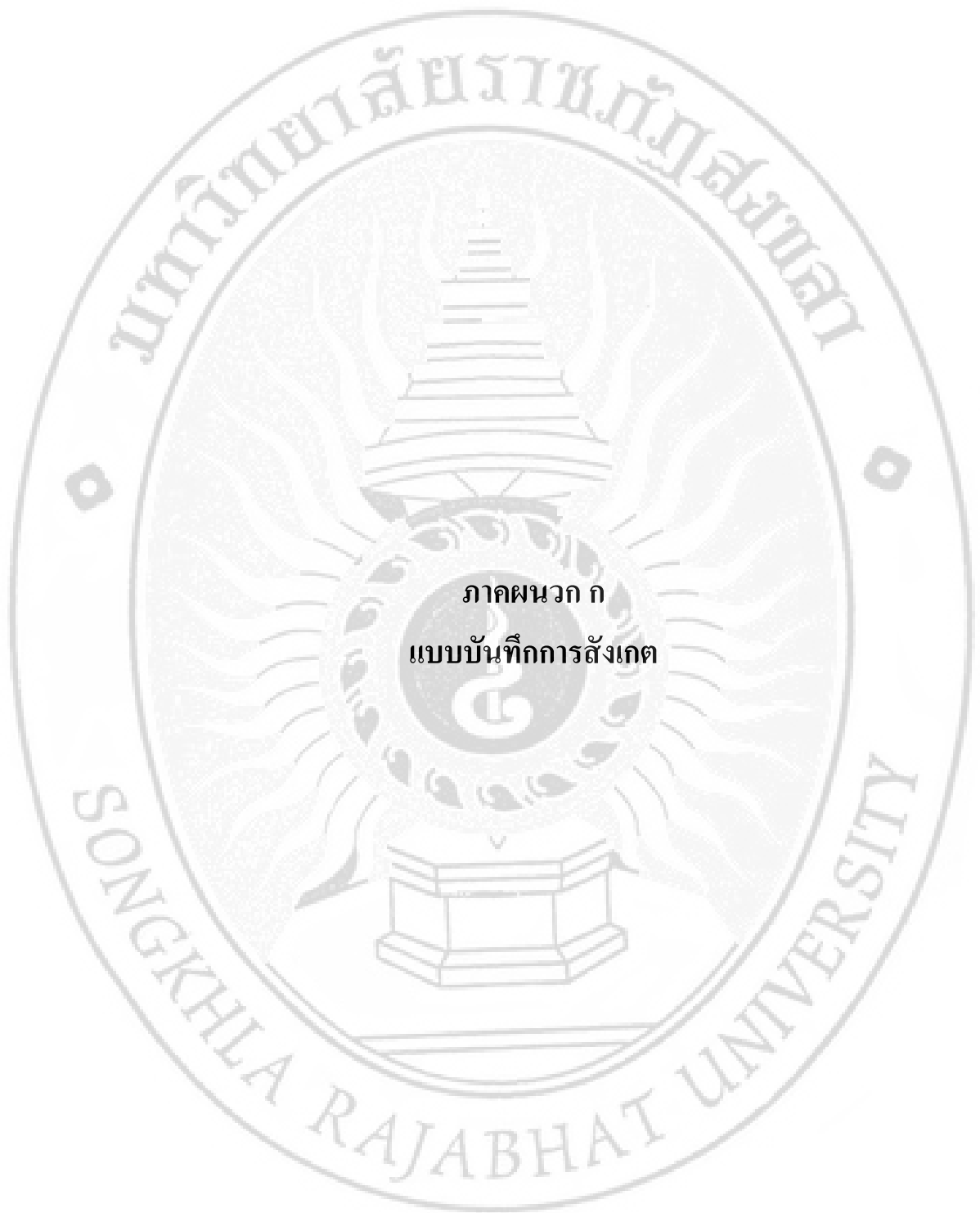

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบบันทึกการสังเกต

แบบบันทึกการสังเกต

เรื่อง แนวทางการพัฒนาตลาดนัดชุมชน: กรณีศึกษาตลาดนัดเกาะหมี่ อำเภอบางบาล จังหวัดสงขลา

1. สังเกตสภาพทางกายภาพของตลาดนัดเกาะหมี่

ประเด็นที่ 1.1 สังเกตโซนขายสินค้า

.....
.....
.....
.....

ประเด็นที่ 1.2 สังเกตช่องทางเดินในตลาดนัด

.....
.....
.....
.....

ประเด็นที่ 1.3 สังเกตลักษณะที่ตั้งของตลาด

.....
.....
.....
.....

2. สังเกตลักษณะของพ่อค้าแม่ค้า

ประเด็นที่ 2.1 สินค้าที่นำมาจำหน่าย

.....
.....
.....
.....

ประเด็นที่ 2.2 การขายสินค้า

ประเด็นที่ 2.3 ยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสินค้า

3. ดึงดูดลักษณะของผู้ซื้อสินค้า

ประเด็นที่ 3.1 การเดินทางมาซื้อสินค้า

ประเด็นที่ 3.2 ช่วงเวลาในการเดินทางมาซื้อสินค้า

ประเด็นที่ 3.3 ประเภทสินค้าที่ผู้ซื้อนิยมซื้อ

4. สังเกตสิ่งอำนวยความสะดวกในตลาดนัด

ประเด็นที่ 4.1 สถานที่จอดรถของผู้ซื้อสินค้าและพ่อค้าแม่ค้า

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 4.2 การติดป้ายแสดงราคาสินค้าที่จำหน่าย

.....

.....

.....

5. สังเกตระบบความสะดวกสุขอนามัย

ประเด็นที่ 5.1 ห้องสุขา

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 5.2 ขยะมูลฝอยในตลาดนัด

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
แนวคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (Guide line)

เรื่อง แนวทางการพัฒนาตลาดนัดชุมชน : กรณีศึกษาตลาดนัดเกาะหมี่ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

ชุดที่ 1 สำหรับเจ้าของตลาดนัดเกาะหมี่

1. ตลาดนัดเกาะหมี่มีความเป็นมาอย่างไร

.....

.....

.....

2. ใครเป็นผู้ก่อตั้งตลาดมีเป้าหมาย/วัตถุประสงค์อย่างไร

.....

.....

.....

3. โครงสร้างในการบริหารจัดการตลาดนัดเกาะหมี่เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

4. ท่านคิดว่าตลาดนัดเกาะหมี่ของท่านเกิดประโยชน์ต่อคนกลุ่มใดบ้าง

.....

.....

.....

5. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมตลาดนัดเกษะหมี่อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

6. หน่วยงานราชการเข้ามาช่วยเหลือตลาดชุมชนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

7. ในปัจจุบันท่านคิดว่าตลาดนัดเกษะหมี่ของท่านประสบความสำเร็จแล้วหรือยัง

.....

.....

.....

.....

8. อยากให้ตลาดนัดเกษะหมี่พัฒนาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

9. ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดนัดเกษะหมี่อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

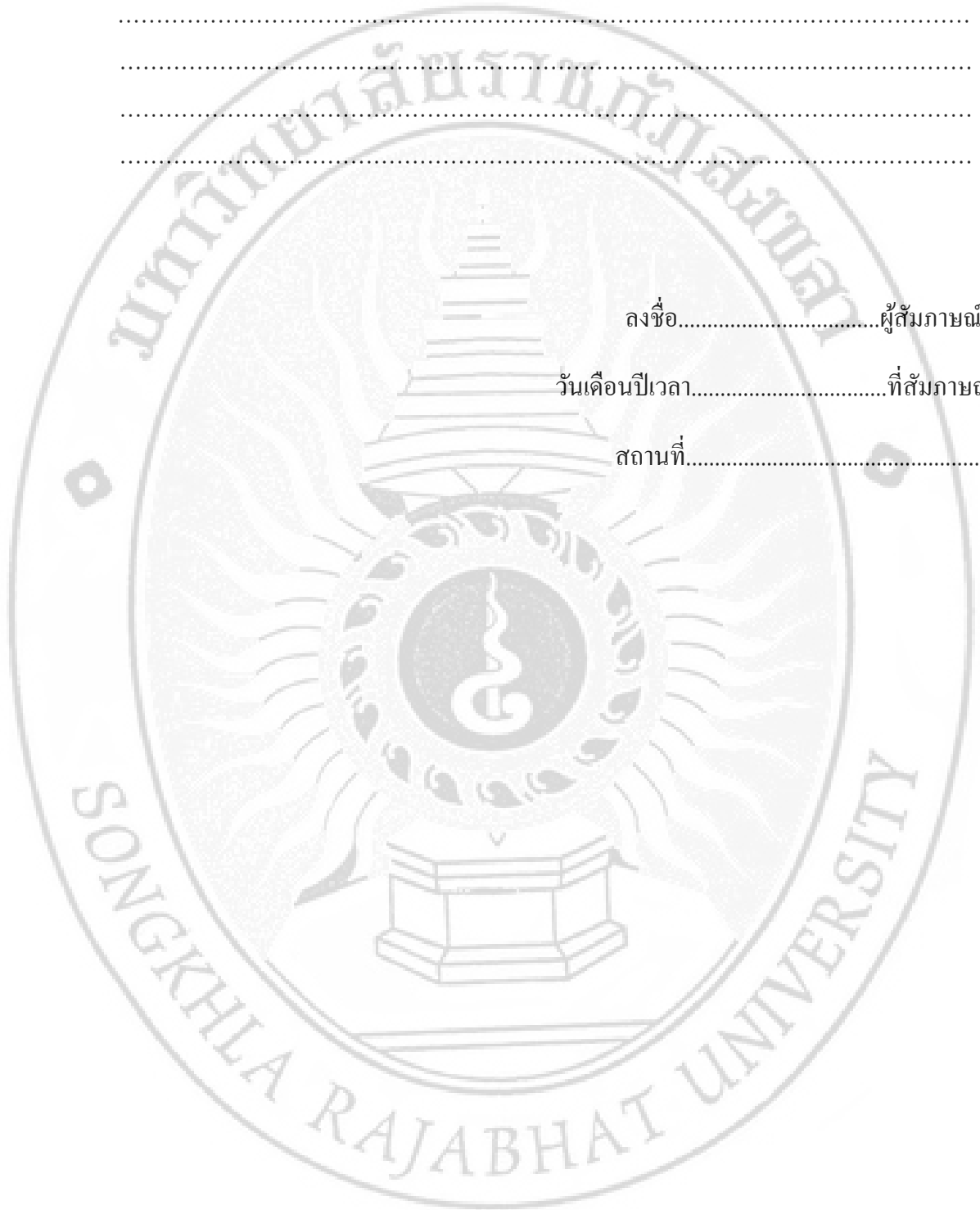
10. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมืออย่างไร

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

วันเดือนปีเวลา.....ที่สัมภาษณ์

สถานที่.....

ชุดที่ 2 สำหรับกลุ่มพ่อค้า-แม่ค้าของตลาดนัดเกาะหมี่

1. ท่านพักอาศัยอยู่ที่เกาะหมี่หรือไม่

.....
.....
.....
.....

2. ท่านค้าขายในตลาดนัดเกาะหมี่มานานแล้วหรือยัง

.....
.....
.....
.....

3. ทำไมถึงเลือกค้าขายในตลาดนัดเกาะหมี่

.....
.....
.....
.....

4. นอกจากตลาดนัดเกาะหมี่แล้ว ท่านยังไปขายสินค้าที่ตลาดนัดแห่งอื่นหรือไม่

.....
.....
.....
.....

5. สินค้าที่นำมาจำหน่ายเป็นสินค้าประเภทใด

.....
.....
.....
.....

6. สินค้าที่นำมาจำหน่ายเป็นสินค้าที่ผลิตเองหรือเป็นสินค้าที่รับจากแหล่งอื่น

.....
.....
.....
.....

7. รายได้จากการขายสินค้าของท่านเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

8. ท่านมีเทคนิคในการขายสินค้าอย่างไร

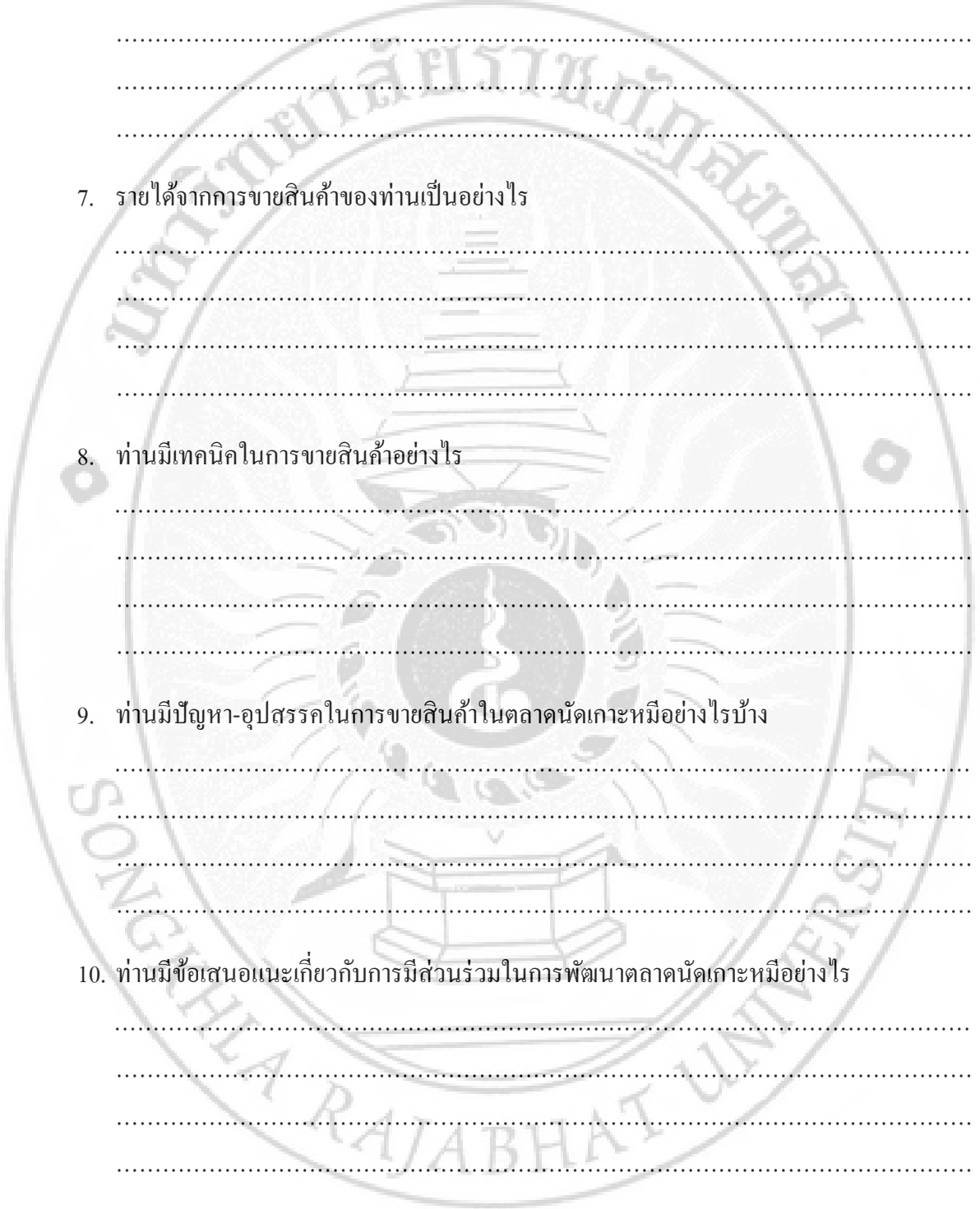
.....
.....
.....

9. ท่านมีปัญหาอุปสรรคในการขายสินค้าในตลาดนัดเกาะหมืออย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

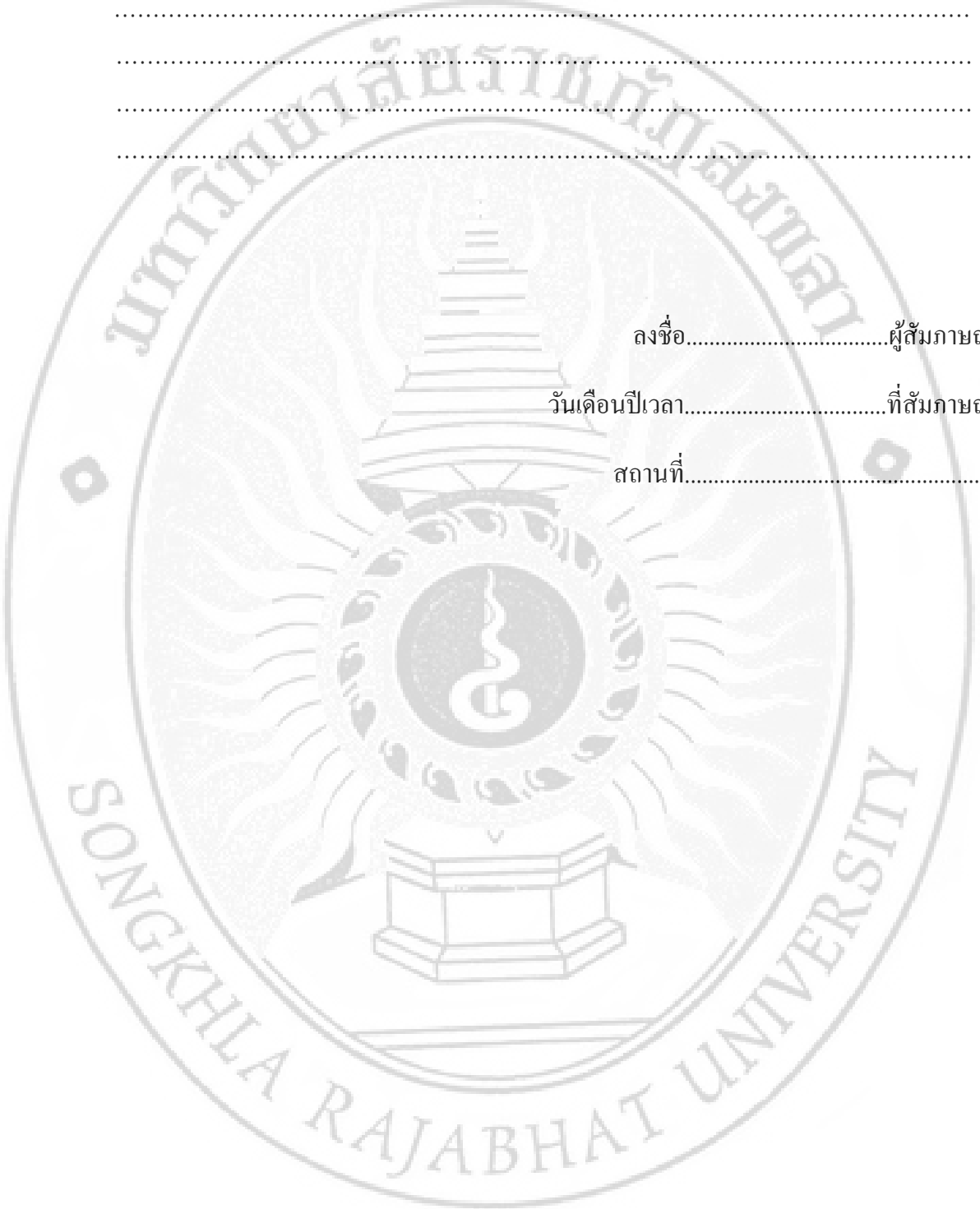
10. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมืออย่างไร

.....
.....
.....

11. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมืออย่างไร

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

วันเดือนปีเวลา.....ที่สัมภาษณ์

สถานที่.....

ชุดที่ 3 สำหรับผู้ซื้อสินค้าจากตลาดนัดเกาะหมี

1. ท่านมาซื้อสินค้าในตลาดนัดเกาะหมีทุกครั้งที่มีการจัดนัดหรือไม่

.....

.....

.....

2. สาเหตุที่ท่านมาซื้อสินค้าเป็นประจำ

.....

.....

.....

3. สินค้าชนิดใดที่ท่านซื้อเป็นประจำ

.....

.....

.....

4. ราคาของสินค้าในตลาดนัดเกาะหมีเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดแห่งอื่นเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

5. ท่านเดินทางมาซื้อสินค้าที่ตลาดนัดเกาะหมีด้วยยานพาหนะอะไร

.....

.....

.....

6. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายเป็นอย่างไร

.....
.....
.....
.....

7. ท่านอยากให้ตลาดนัดเกาะหมี่มีการให้บริการกับผู้ซื้ออย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

8. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมี่อย่างไร

.....
.....
.....
.....

ชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

วันเดือนปีเวลา.....ที่สัมภาษณ์

สถานที่.....

ชุดที่ 4 สำหรับกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร

1. ท่านผลิตสินค้าประเภทไหน

.....
.....
.....

2. ทำไมท่านถึงเลือกผลิตสินค้าประเภทนี้

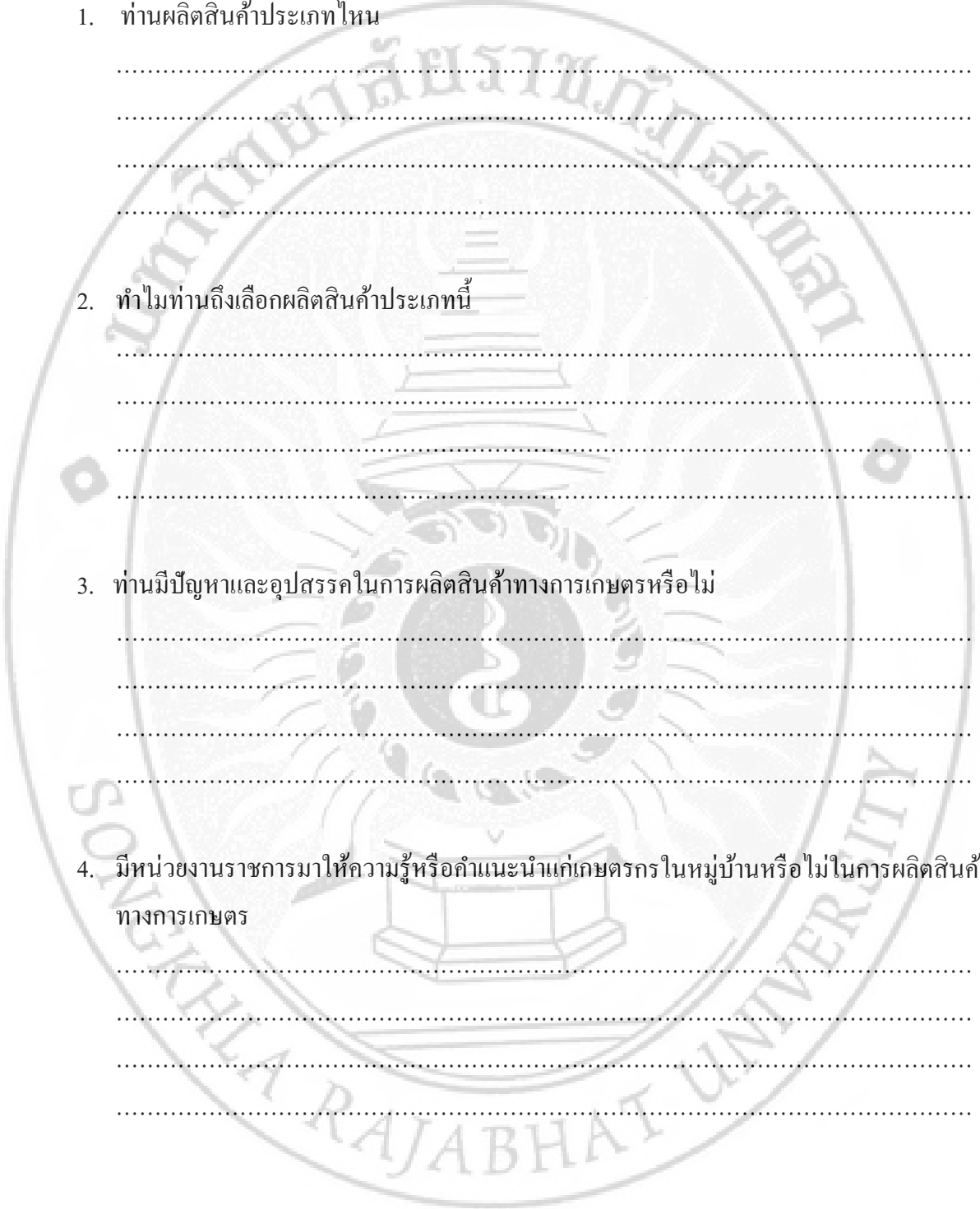
.....
.....
.....

3. ท่านมีปัญหาและอุปสรรคในการผลิตสินค้าทางการเกษตรหรือไม่

.....
.....
.....

4. มีหน่วยงานราชการมาให้ความรู้หรือคำแนะนำแก่เกษตรกรในหมู่บ้านหรือไม่ในการผลิตสินค้าทางการเกษตร

.....
.....
.....

5. ท่านนำผลผลิตไปขายให้กับพ่อค้าคนกลางหรือนำไปจำหน่ายด้วยตนเองในตลาด

.....
.....
.....
.....

6. รายได้ที่ได้รับกับต้นทุนเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

7. ตลาดนัดเกาะหมี่มีส่วนช่วยเกษตรกรในหมู่บ้านอย่างไร

.....
.....
.....

8. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมี่อย่างไร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์
วันเดือนปีเวลา.....ที่สัมภาษณ์
สถานที่.....

ชุดที่ 5 สำหรับกลุ่มผู้นำชุมชน

1. ท่านคิดว่าตลาดนัดเกาะหมี่เกิดประโยชน์ต่อคนกลุ่มใดบ้าง

.....
.....
.....

2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมี่อย่างไร

.....
.....
.....

3. ท่านคิดว่าจากการดำเนินงานของตลาดนัดเกาะหมี่ได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนในด้านใดบ้าง

.....
.....
.....

4. ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่ทำให้ตลาดนัดเกาะหมี่ดำรงอยู่ได้ในปัจจุบัน

.....
.....
.....

5. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมี่อย่างไร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์
วันเดือนปีเวลา.....ที่สัมภาษณ์
สถานที่.....

ชุดที่ 6 สำหรับเจ้าหน้าที่หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

1. หน่วยงานราชการได้เข้ามาช่วยเหลือตลาดนัดเกาะหมืออย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

2. ท่านคิดว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆของตลาดนัดเป็นอย่างไร

.....
.....
.....

3. ท่านคิดว่าจากการดำเนินงานของตลาดนัดเกาะหมือได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนในด้านใดบ้าง

.....
.....
.....

4. ท่านคิดว่าในปัจจุบันการดำเนินงานของตลาดนัดเกาะหมือเป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาลเมือง
คอหงส์หรือไม่

.....
.....
.....

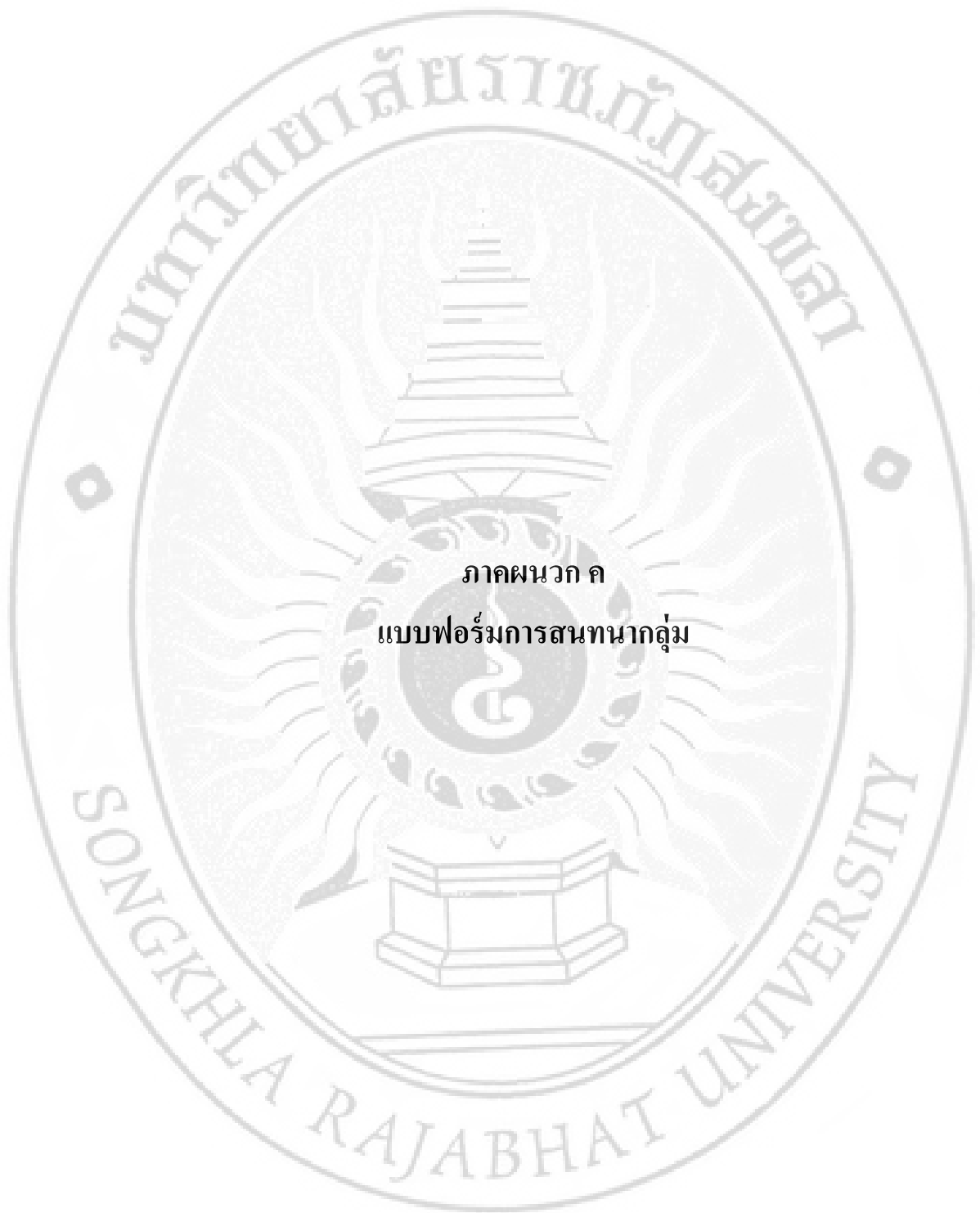
5. ท่านคิดว่ามีแนวทางการพัฒนาตลาดนัดเกาะหมืออย่างไร

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

วันเดือนปีเวลา.....ที่สัมภาษณ์

สถานที่.....

ภาคผนวก ค
แบบฟอร์มการสนทนากลุ่ม

แบบฟอร์มการสนทนากลุ่ม

เรื่อง แนวทางการพัฒนาตลาดนัดชุมชน : กรณีศึกษาตลาดนัดเกาะหมี่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

1. การพัฒนาเชิงโครงสร้างกายภาพของตลาดนัดเกาะหมี่

ประเด็นที่ 1.1 แนวทางการพัฒนาโซนขายสินค้าในตลาด

บันทึกรายละเอียด

ประเด็นที่ 1.2 แนวทางการพัฒนาช่องทางเดิน

บันทึกรายละเอียด

2. การพัฒนาระบบความสะอาดสุขอนามัย

ประเด็นที่ 2.1 แนวทางการพัฒนาห้องสุขา

บันทึกรายละเอียด

ประเด็นที่ 2.2. แนวทางการพัฒนาเรื่องขยะมูลฝอย

บันทึกรายละเอียด

3. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก

ประเด็นที่ 3.1 แนวทางการพัฒนาการจราจร

บันทึกรายละเอียด

ประเด็นที่ 3.2 แนวทางการพัฒนาเรื่องการค้าปลีกค้าส่ง

บันทึกรายละเอียด

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ภาคผนวก ง
ประวัติชุมชนบ้านเกาะหมี่

การตั้งถิ่นฐานและประวัติ ความเป็นมาของชุมชนบ้านเกาะหมี่

ชุมชนบ้านเกาะหมี่เป็นชุมชนที่เกิดมายาวนานไม่น้อยกว่า 500 ปี โดยกลุ่มคนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานทำมาหากิน เป็นกลุ่มแรกคือชาวไทยเชื้อสายมุสลิม ซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณบ้านไต้ปราบ ประมาณ 50 ครัวเรือน ลักษณะภูมิประเทศ บ้านเกาะหมี่นั้นจะเป็นที่ราบลุ่ม เป็นป่าดิบ โดยมีพันธุ์ไม้ที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ไม้คำเสา ไม้แจก ไม้จันทอน ไม้เมา ไม้พัง ไม้ท่อน พะยอม กระถินเทพา สะเดา เขียม ตะเคียนทอง มีลักษณะเป็นไม้ยืนต้นและยังเป็นที่อยู่ของสัตว์ป่าหลาย ๆ ชนิด ในจำนวนนั้นคือ หมี่ดำ ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในพื้นที่บริเวณบ้านเกาะหมี่ เมื่อจำนวนประชากรในชุมชนมีจำนวนเพิ่มขึ้นจึงได้ขยายพื้นที่ในการทำมาหากินออกไป ในบริเวณกว้าง จึงได้บุกรุกที่อยู่อาศัยของหมี่ดำและทำร้ายหมี่ ในที่สุดหมี่ดำก็ค่อย ๆ อพยพไป และหายไปจากพื้นที่บ้านเกาะหมี่ จึงเป็นที่มาของชื่อ บ้านเกาะหมี่ในปัจจุบัน

การสร้างบ้านเรือนในสมัยแรกเริ่มของชุมชนบ้านเกาะหมี่ นั้นจะสร้างบ้านเรือนคล้าย ๆ บ้านทรงไทย โดยหลักการสร้างบ้านเรือนของชาวบ้านเกาะหมี่นั้น คือ เมื่อหาพื้นที่ ที่จะสร้างบ้านเรือนได้แล้ว ก็จะขอช่วยเพื่อนบ้านมาขุดดินบริเวณที่จะสร้างบ้านให้มีความลึกประมาณ 50 เซนติเมตร แล้วจะตั้งเสาบ้านในบริเวณที่ขุดโดยยึดหลักการที่ว่าเวลาน้ำไหลมาจะเข้าได้ลึกลงบ้าน แล้วเจ้าของบ้านจะเปิดทางน้ำให้ไหลออกในทางใดทางหนึ่งตามที่ต้องการของเจ้าของบ้าน โดยมีความเชื่อว่าเป็นที่เก็บทรัพย์ ลักษณะของบ้านเรือนจะเป็นแบบยกพื้นเอาต้นไม้ที่มีอยู่ในป่าเช่น ต้นหมากมาตัดเป็นท่อน ๆ มาทำเป็นพื้นบ้านหรือต้นตะโหนด ไม้คำเสา ไม้ท่อน ไม้เขียม ที่มีอยู่ในป่าแถว ๆ ชุมชนมาทำเป็นเสาบ้าน

การประกอบอาชีพของคนในพื้นที่บ้านเกาะหมี่ แรกเริ่มนั้นมีอาชีพทำนา ซึ่งจะทำกันทุกครัวเรือน ซึ่งเป็นการทำนาแบบดั้งเดิม ตั้งแต่การไถ หว่าน ปักดำ เก็บเกี่ยว โดยอาศัยแรงงานคนและสัตว์ ที่ใช้ในการทำนา โดยชาวบ้านจะเริ่มทำนาในเดือน กรกฎาคม เพราะเป็นช่วงที่ฝนตก พันธุ์ข้าวที่ใช้ปลูกก็ไปหาตามหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งพันธุ์ข้าวหลักที่ปลูกในพื้นที่บ้านเกาะหมี่ คือพันธุ์ข้าวสีปะหนัน มีลักษณะเป็นเม็ดแข็ง ซึ่งชาวบ้านเกาะหมี่นิยมปลูกกันมากเพราะกินแล้วอึดท้องได้นาน โดยพันธุ์ข้าวชนิดนี้มาจากตำบลบางแก้ว จังหวัดพัทลุง

การปลูกข้าวในระยะแรกนั้น จะเป็นการผลิตเพื่อไว้บริโภคในครัวเรือน นอกจากนั้นก็จะมีปลูกผักต่าง ๆ ไว้บริเวณบ้านเรือน ได้แก่ ผักบุ้ง ผักหวาน ชะอม ตำลึง แดงกวา ถั่วฝักยาว พริก ใบบวบ และผักอื่น ๆ อีกมากมาย การหาปลาของชาวบ้าน จะหาตามท้องไร่ ท้องนา ไม่ว่าจะเป็นปลาดุก ปลาหมอ ปลาตะเพียน ปลาช่อน จะเห็นได้ว่า วิธีการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนบ้านเกาะหมี่ นั้นมีความอุดมสมบูรณ์ ไม่ต้องหาซื้อสินค้าจากแหล่งอื่น ๆ

ต่อมาอาชีพการทำสวนยางพารานั้น เริ่มเข้ามาประมาณ 100 ปี โดยชาวบ้านจะไปหากล้า ยางตามป่าเขา ถอนมาเป็นต้นกล้า แล้วนำไปปลูก ซึ่งเป็นชาวบ้านให้ผลผลิตน้ำยางได้ไม่ดี จากนั้น กองทุนสงเคราะห์ได้เข้ามาในหมู่บ้านเกาะหมี่ และได้อธิบายให้ชาวบ้านฟังในเรื่องของการให้พันธุ์ ยางไปปลูกให้ปู้ยโดยไม่มีค่าใช้จ่าย แต่ชาวบ้านไม่เชื่อเพราะกลัวว่าที่ดินจะกลายเป็นของหลวงใน ที่สุด ซึ่งผู้ริเริ่มในการขอกองทุนสงเคราะห์ในการทำสวนยางพาราในบ้านเกาะหมี่ คือนายหวัง หีม ขุนณรงค์, นายเสฟ บิลหมัน, นายสาคร บุญเก็ง เป็นผู้ที่นำพันธุ์ยางมาปลูกในพื้นที่บ้านเกาะ หมี่และได้ขยายวงกว้างมาถึงปัจจุบัน

ในด้านการปกครองของชุมชนบ้านเกาะหมี่ ในระยะแรกนั้น มีกำนันโสบ ลียะโอะเป็น ผู้ดูแลชุมชนบ้านเกาะหมี่ โดยทำหน้าที่ตั้งแต่เป็นผู้รับเรื่องราวต่าง ๆ จากชาวบ้านไม่ว่าจะเป็นการ แจ้งเกิด แจ้งตาย การเกณฑ์ทหาร หรือการเปลี่ยนชื่อ-นามสกุล ของลูกบ้าน และผู้ใหญ่บ้านคน แรกของบ้านเกาะหมี่ คือนายเด บิลยะลา ถือว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาชุมชนบ้าน เกาะหมี่เป็นอย่างมาก เป็นผู้ริเริ่มสร้างถนนเส้นทาง สายหลักในชุมชนบ้านเกาะหมี่ ซึ่งในระยะนั้น ผู้ใหญ่บ้านเด ได้ประกาศให้ชาวบ้านในชุมชนพาจอบ พาเสียม มีดพรีา ออกมาทำถนน ซึ่ง ผู้ใหญ่บ้านเด จะปักหลักให้แต่ละคนรับผิดชอบ โดยความยาวของถนนระยะทางประมาณกิโลครึ่ง เพื่อไว้ใช้สำหรับการเดินเท้า และใช้เป็นเส้นทางในการขนผลผลิตทางการเกษตรของชาวบ้าน ออกไปขายในตัวเมืองหาดใหญ่

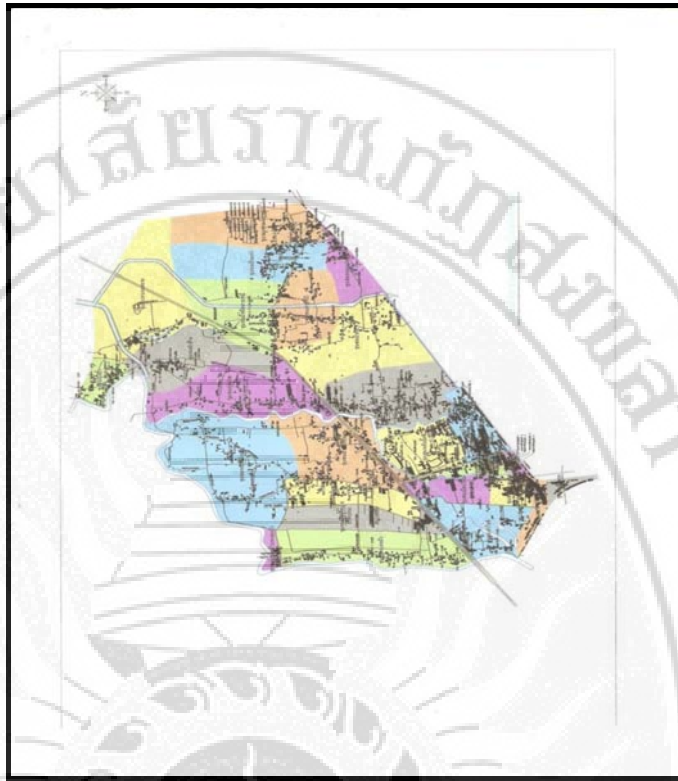
การรักษาโรคต่าง ๆ ในชุมชนนั้นยังไม่มีโรงพยาบาลก็จะใช้หมอพื้นบ้านเป็นผู้รักษา ชาวบ้านได้แก่ หมอสมัน หมอเดช ในการรักษาโรค มีทั้งใช้พืชสมุนไพรรักษาและใช้วิธีการทาง ไสยศาสตร์ รักษาเช่น การรักษาโรคฝีในท้อง ก็จะใช้วิธีการทางไสยศาสตร์โดยทำท่าทางว่าจะผ่า และฝีก็จะแตกเป็นความเชื่อของชาวบ้าน ผู้หญิงที่ท้องก็จะไปฝากท้องกับโตะมิลัน ซึ่งเป็นผู้ทำ คลอดในหมู่บ้าน

การสอนศาสนาในหมู่บ้าน ผู้ที่ทำหน้าที่ในการสอนคือ ครูอดิเรก ครูมิด โดยสอนศาสนา ให้แก่ผู้คนในหมู่บ้าน โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ต่อมาจึงได้พัฒนามาเป็นโรงเรียนที่สอนทั้งสายสามัญ ควบคู่สอนศาสนาอิสลาม คือโรงเรียน ส่งเสริมวิทยามูลนิธิในปัจจุบัน

สภาพภูมิศาสตร์

ที่ตั้งและขนาด

บ้านเกาะหมี่ ตั้งอยู่ในตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยอยู่ในเขตการ ปกครองของเทศบาลเมืองคลองแห มีเนื้อที่รวมประมาณ 3,357 ตารางกิโลเมตร ซึ่งทางทิศเหนือ ติดต่อกับชุมชนน้ำน้อย ทางทิศใต้ติดต่อกับเทศบาลนครหาดใหญ่ ทางทิศตะวันออกติดต่อบ้านทุ่ง ใหญ่ และทางทิศตะวันตกติดต่อกับคลองอู่ตะเภา ดังภาพประกอบ 1

ภาพแสดงที่ตั้งชุมชนบ้านเกาะหมี
ที่มา: กองช่างเทศบาลเมืองคลองแห

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศบ้านเกาะหมี อยู่ในเขตอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน แบ่งฤดูกาลออกเป็น 2 ฤดู คือ ฤดูฝนและฤดูร้อน ฤดูฝนมี 2 ระยะ เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึงเดือนมิถุนายน และเดือนกันยายน ถึงเดือนธันวาคม และช่วงฝนตกหนัก จะอยู่ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนธันวาคม มีปริมาณฝนตกในพื้นที่เฉลี่ย 2,093.8 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 31.4 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 23.9 องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 27.6 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี 79.0 เปอร์เซ็นต์

สภาพทางเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพ

จากการที่บ้านเกาะหมี ได้แบ่งชุมชนออกเป็น 4 ชุมชน ซึ่งสามารถอธิบาย การประกอบอาชีพของแต่ละชุมชนไว้ดังนี้

1. ชุมชนคลองควาย ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 50 ครัวเรือน รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย 28 ครัวเรือน, ทำงานรับราชการ 24 ครัวเรือน, ทำสวน 20 ครัวเรือน, ทำงานประจำเอกชนบริษัท/โรงงาน 17 ครัวเรือน, ว่างาน 12 ครัวเรือน, เลี้ยงสัตว์ 5 ครัวเรือน
2. ชุมชนเกาะหมี่ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำสวน 160 ครัวเรือน, รองลงมา เลี้ยงสัตว์ 40 ครัวเรือน, ทำไร่ 35 ครัวเรือนและประกอบอาชีพค้าขาย, รับจ้าง, ทำงานราชการและ ว่างาน อย่างละ 10 ครัวเรือนตามลำดับ
3. ชุมชนมัสยิดเกาะหมี่ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวน 30 ครัวเรือน,ทำงาน ประจำเอกชน/บริษัท/โรงงาน 30 ครัวเรือน, รองลงมาทำงานรับราชการ 23 ครัวเรือน, ทำกรรณ 20 ครัวเรือน, รับจ้างทั่วไป 15 ครัวเรือน และเลี้ยงสัตว์ ค้าขาย อย่างละ 10 ครัวเรือน ตามลำดับ

การคมนาคม

พื้นที่ของบ้านเกาะหมี่นั้นเป็นชุมชนชนเมือง ซึ่งถนนในหมู่บ้านเกาะหมี่นั้น เชื่อมต่อกับ ถนนสายหลักที่สำคัญ คือ ทางหลวงหมายเลข 407 (ถนนกาญจนวนิชย์ช่วงสามแยกคอกหงส์ หาดใหญ่ – สามแยกลำโรงสงขลา) และทางหลวงหมายเลข 414 (ถนนลพบุรีราเมศวร์) ซึ่งไปบรรจบกับถนน กาญจนวนิชย์ ที่ห้าแยกเกาะขอม มีรถโดยสารประจำทางระหว่างเมืองไม่ว่าจะเป็น รถเมล์ รถตู้ รถสองแถว ที่ให้บริการไปยังจุดหมายต่าง ๆ ทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด ที่คอยให้บริการแก่ประชาชน บ้านเกาะหมี่ และในพื้นที่ใกล้เคียง

สภาพทางสังคม

การปกครอง

ผู้ใหญ่บ้านของชุมชนบ้านเกาะหมี่ ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านเด บิลยะลา, ผู้ใหญ่บ้านสะแหและและ ผู้ใหญ่บ้านสาการิญา ขุนณรงค์ ตามลำดับเมื่อเทศบาลคลองแหได้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองขึ้น จึง ทำให้ผู้ใหญ่บ้านเกาะหมี่ได้หมดวาระลง ต่อมาเทศบาลเมืองคลองแหได้จัดตั้งชุมชนขึ้นในเขต เทศบาลตามแนวทางการจัดตั้งชุมชนย่อยของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยและหนังสือสั่ง การจากกระทรวงมหาดไทย ที่มท. 0415/ว155 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2530 เรื่องการจัดตั้งชุมชนย่อย เพื่อการพัฒนาเทศบาลและสุขาภิบาล ซึ่งเทศบาลได้ดำเนินการจัดตั้งชุมชน และประกาศแต่งตั้ง คณะกรรมการ จำนวน 27 ชุมชน ทำให้ชุมชนบ้านเกาะหมี่ได้แตกย่อยออกเป็น 4 ชุมชน เมื่อปี พ.ศ. 2550 ดังนี้

1. ชุมชนคลองควาย	ประธานกรรมการชุมชน	นายฮัซซารี	บิลยะขา
2. ชุมชนมัสยิดเกาะหมี่	ประธานกรรมการชุมชน	นายสุริญา	บิลละหิม
3. ชุมชนเกาะหมี่	ประธานกรรมการชุมชน	นายสะการิญา	ขุนณรงค์
4. ชุมชนบ้านเก่า	ประธานกรรมการชุมชน	นายอีด	การ์นสันติ

โดยประธานกรรมการชุมชน จะมีหน้าที่ในการพัฒนาชุมชนของตนเองและมีหน้าที่คอย สอดส่องดูแลความปลอดภัยของชุมชนและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในชุมชน

ประชากร

จากการที่ชุมชนบ้านเกาะหมี่ได้แบ่งย่อยออกเป็น 4 ชุมชน ผู้วิจัยได้รวบรวมจำนวนประชากร ในแต่ละชุมชนต่าง ๆ ดังนี้

ชุมชน	เพศชาย	เพศหญิง	รวม	จำนวนครัวเรือน
1. ชุมชนคลองควาย	358	374	732	167
2. ชุมชนมัธยมเกาะหมี่	270	310	580	138
3. ชุมชนเกาะหมี่	616	401	1,017	318
4. ชุมชนบ้านเก่า	258	240	498	160

ที่มา: กองสวัสดิการเทศบาลเมืองคลองแห

การศึกษา

บ้านเกาะหมี่มีโรงเรียนที่ให้ความรู้แก่เยาวชนจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนส่งเสริมศาสนา วิทยามูลนิธิ โดยเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และโรงเรียนบ้านเกาะหมี่ เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศาสนา

ประชาชนบ้านเกาะหมี่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 80 รองลงมานับถือศาสนา พุทธ โดยมีสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาได้แก่ มัสยิดคลองควาย, มัสยิดนุรุลกอมาเรียฮ์

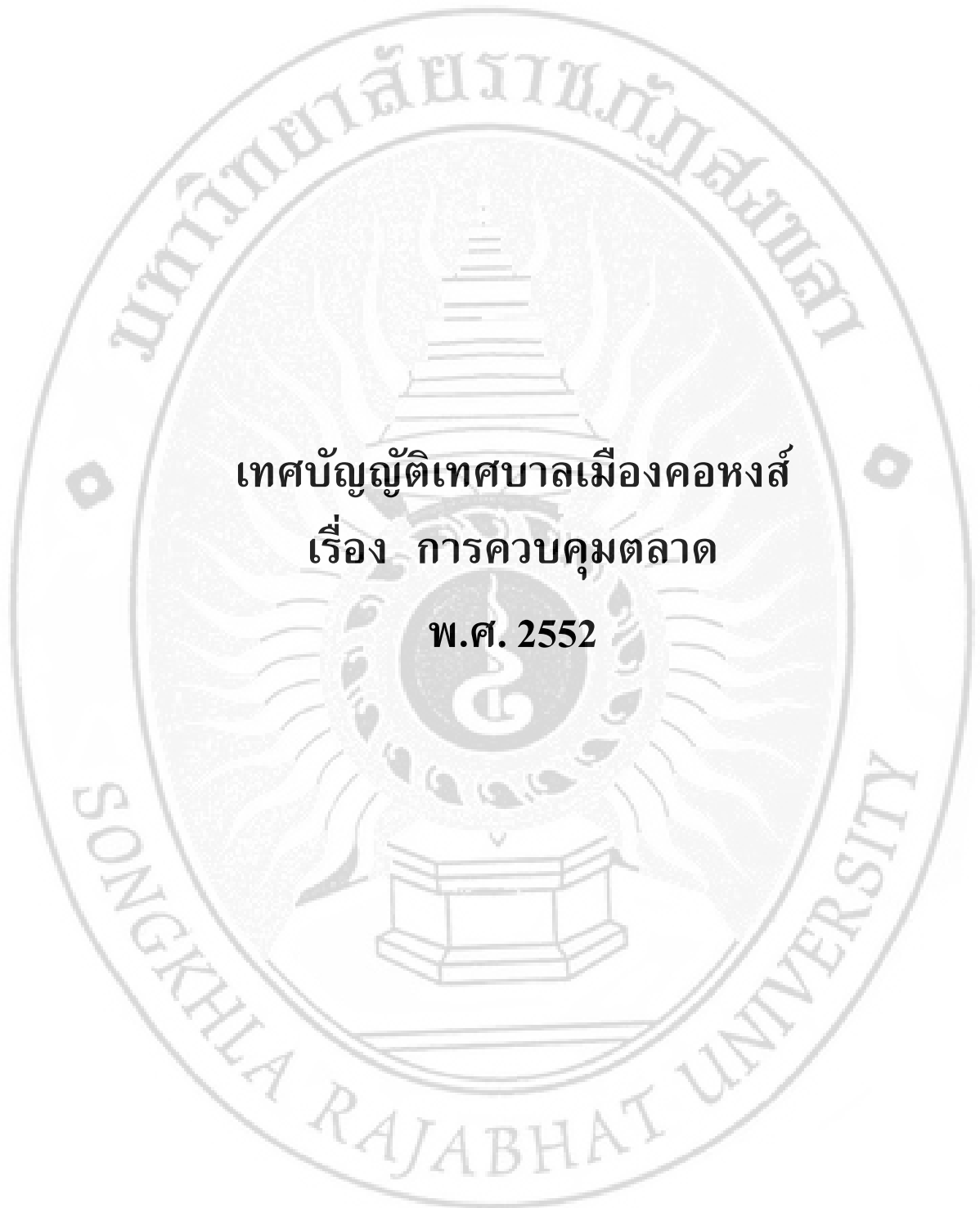
วัฒนธรรม

ประเพณีวัฒนธรรมที่สำคัญในชุมชนบ้านเกาะหมี่ ได้แก่ วันว่างที่ชาวบ้านไปเปลวกัน สวด สั่งวิญญาณที่ตายไปแล้ว, การสรรเสริญองค์ศาสนานะบีมุหะหมัด ทำตลอดทุกปี โดยไปทำพิธีที่มัสยิด จะประกาศให้ชาวบ้านหุงหาอาหาร และเชิญแขกนอกมา ซึ่งจะเล่าประวัติต่าง ๆ ให้ลูกหลานได้รู้ว่ องค์กรศาสดา ต้องใช้ชีวิตอย่างไร มาจากไหน ทำอะไรในการดำรงชีวิต โดยโต๊ะอิหม่าม จะเป็นผู้กำหนด วันว่าจะทำวันไหน

ภาคผนวก จ

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองคอหงส์ เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. 2552

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองคอหงส์

เรื่อง การควบคุมตลาด

พ.ศ. 2552

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองคองหงส์
เรื่อง การควบคุมตลาด
พ.ศ. 2552

.....
หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองคองหงส์ เรื่อง การควบคุมตลาด

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการประกาศใช้ข้อบังคับตำบล เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2541 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2541 ขึ้นบังคับใช้ในตำบลคองหงส์ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลคองหงส์ได้เปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบลคองหงส์ และเทศบาลเมืองคองหงส์ในปัจจุบัน และโดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการจัดตั้งตลาดเกี่ยวกับการกำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะ การจัดสถานที่ การวางสิ่งของและการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตลาด การกำหนดเวลาการเปิดและปิดตลาด ตลอดจนหลักเกณฑ์วิธีการเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลตลาดและการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ขายของ และผู้ช่วยผู้ขายของในตลาดปฏิบัติให้ถูกต้องเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดบริเวณที่ขายของ สุขลักษณะส่วนบุคคลและสุขลักษณะในการใช้ กรรมวิธีการจำหน่าย คำประกอบ ปรุง เก็บหรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะน้ำใช้ และของใช้ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแล การขายของในตลาด หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขาย และการออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต การออกหนังสืออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงการขายหรือลดเนื้อที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด และอัตราค่าธรรมเนียมในการอนุญาต อาศัยอำนาจตามมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 มาตรา 55 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎกระทรวง ว่าด้วยสุขลักษณะของตลาด พ.ศ. 2551 บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองคอหงส์
เรื่อง การควบคุมตลาด
พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 37 มาตรา 54 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบาลเมืองคอหงส์ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองคอหงส์และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองคอหงส์ เรื่อง การควบคุมตลาด พ.ศ. 2552”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองคอหงส์แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป ให้ยกเลิกข้อบังคับตำบลคอหงส์ เรื่อง ตลาด พ.ศ. 2541 ลงวันที่ 18 มีนาคม 2541

ข้อ 4 บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ในเทศบัญญัติ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 5 ให้นายกเทศมนตรีเมืองคอหงส์ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 6 ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองคอหงส์

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองคอหงส์หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในท้องถิ่นเทศบาลเมืองคอหงส์

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบ หรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ยว ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภคหรือสิ่งของต่างๆ ที่วางจำหน่ายในตลาด

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ และของอื่น ๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารแปรรูป” หมายความว่า อาหารสดที่แปรรูป ทำให้แห้งหรือหมักดองหรือในรูปอื่น ๆ รวมทั้งใช้สารปรุงแต่งอาหาร

“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบ ปรุงจนสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสดประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อตกไขมัน ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือและบริเวณตลาดให้สะอาดไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไย ฝุ่นละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“สุขาภิบาลอาหาร” หมายความว่า การจัดการและการควบคุมปัจจัยต่าง ๆ เพื่อให้อาหารสะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค และสารเคมีที่เป็นพิษซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เช่น อาหาร ผู้สัมผัสอาหาร สถานที่ทำ ประกอบ ปรุง และจำหน่ายอาหาร ภาชนะอุปกรณ์ สัตว์และแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 7 ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 8 ความในข้อ 7 มิให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดถือปฏิบัติเป็นการเฉพาะราย

หมวด 2 ลักษณะของตลาด

ข้อ 9 ตลาด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

- (1) ตลาดประเภทที่ 1 ได้แก่ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1
- (2) ตลาดประเภทที่ 2 ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2

ข้อ 10 ที่ตั้งของตลาด ต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า 100 เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยเว้นแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ส่วนที่ 1 ตลาดประเภทที่ 1

ข้อ 11 ตลาดประเภทที่ 1 ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ขนถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย และที่จอดยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ 12 อาคารหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นสถานที่ประกอบการตลาด ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) มีถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร มีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า 4 เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง
- (2) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง แข็งแรง
- (3) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น
- (4) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซึมน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่าย และไม่มีน้ำขัง และไม่ลื่น
- (5) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร
- (6) เครื่องกั้นหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข มิให้เข้าไปในตลาด
- (7) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสม และไม่มีกลิ่นเหม็นอับ
- (8) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า 200 ลักซ์

(9) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1.5 ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(10) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย

(ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย 1 จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า 3 ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ 30 แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด 1 จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก 30 แผง เศษของ 30 แผง ถ้าเกิน 15 แผง ให้ถือเป็น 30 แผง

(ข) มีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์แช่แข็ง และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ 50 แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย 5 ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก 100 แผง เศษของ 100 แผง ถ้าเกิน 50 แผง ให้ถือเป็น 100 แผง

(11) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อดักไขมันด้วย

(12) การติดตั้งระบบป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ความใน(1) และ (5) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ 13 ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ 14 ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ 15 ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รัดเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ 16 ต้องจัดให้มีที่จอดยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ 2 ตลาดประเภทที่ 2

ข้อ 17 ตลาดประเภทที่ 2 ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขายของ ห้างส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

- ข้อ 18 สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้
- (1) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า 2 เมตร
 - (2) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต พื้นที่ทำด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์
 - (3) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้
 - (4) น้ำประปา หรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหารสด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ
 - (5) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อดักไขมันหรือบ่อพักน้ำเสีย ก่อนระบายน้ำออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะก็ได้
 - (6) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็กคลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกันต้องอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ 19 ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามจำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสัญลักษณ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่เหมาะสมนอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วมสาธารณะ ส้วมเอกชนหรือส้วม

ของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อขายในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน 50 เมตร

ข้อ 20 ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 21 เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ได้ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ 2 นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ 1 ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ 2 ให้เป็นตลาดประเภทที่ 1 ตามกฎกระทรวงนี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวด 3

การดำเนินการกิจการตลาด

ข้อ 22 การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกันเพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ 23 การเปิดและการปิดตลาดต้องเป็นไปตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 24 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกลักษณะดังต่อไปนี้

(1) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา เช่น ตัวอาคาร พื้น ฝ้าเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(2) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกลักษณะเสมอ

(3) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(4) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(5) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคร้ายในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง

(6) ดูแลแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมิให้ปล่อยน้ำหรือของเหลวไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ 25 ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอยรวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(2) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(3) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ ให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(4) จัดให้มีการป้องกันมิให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ 26 เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 หรือตลาดประเภทที่ 2 ต้องไม่กระทำการ และต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(1) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด
 (2) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
 (3) ฆ่าหรือชำแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะหรือสุกรในตลาด รวมทั้งฆ่าหรือชำแหละสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น

(4) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตราย หรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(5) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับ มูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล

(6) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(7) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(8) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน

(9) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือระบาดของโรคติดต่อ เช่น แสงกระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด 4 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาด

ข้อ 27 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุขในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด
- (2) การจัดหมวดหมู่สินค้า
- (3) การดูแลความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน
- (4) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม
- (5) การล้างตลาด
- (6) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (7) การตรวจสอบสภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 28 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้า ดังต่อไปนี้

- (1) ห้ามวางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าล้ำแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (2) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร
- (3) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ในขอบเขตที่กำหนด โดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า 60 เซนติเมตร
- (4) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ในแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค
- (5) ไม่ใช่แสงหรือวัสดุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง
- (6) ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 29 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

- (1) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวก ไข้หวัดใหญ่ หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการที่เป็นที่รังเกียจแก่สังคม

โรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ ไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาด เรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(3) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ 30 ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำ ประุง ประกอบ เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

(1) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(2) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน 5 องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ

(3) การจำหน่ายอาหารประเภทประุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อน และรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(4) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประุง ประกอบ และประุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนั้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร

(5) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องขูดมะพร้าว งาน ชาม ช้อนและส้อม ตะเกียบและแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัย มีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้อง

หมวด 5

การบำรุงรักษาตลาด

ข้อ 31 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(1) บำรุงรักษาโครงสร้างต่าง ๆ ภายในตลาด ได้แก่ ตัวอาคาร และอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ท่อน้ำประปา ฯลฯ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

(2) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยที่ไม่รั่วซึมและมีฝาปิดประจำทุกแผง ให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาดเป็นประจำและดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(3) จัดให้มีการทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน และล้างตลาดตามหลักการ

สุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

(4) จัดให้มี การดูแลและรักษาความสะอาดของห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ อย่างเพียงพอและดูแลบ่อดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน และระบบบำบัดน้ำเสีย (ในกรณีที่มีระบบ บำบัดเอง) ให้ใช้การได้ดีตลอดเวลา

ข้อ 32 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอย ดูแล ความสะอาดห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถ่ายปัสสาวะ บ่อดักมูลฝอย และบ่อดักไขมันและบ่อดักน้ำเสีย หรือระบบบำบัดน้ำเสียให้ใช้การได้ดี ดูแลที่รวบรวมมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะอยู่เสมอและจัดให้มี การ ล้างตลาดด้วยน้ำสะอาดทุกวันที่เปิดทำการ

ข้อ 33 ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งตลาด ต้องไม่ทำการและดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการอันอาจจะ ทำให้เกิดเหตุรำคาญหรือการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

- (1) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย
- (2) สะสม หมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด ทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง หรือเป็นที่เพาะ พันธุ์สัตว์นำโรคหรือเป็นเหตุให้เกิดกลิ่นเหม็น
- (3) ถ่าย เท ทั้ง มูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล
- (4) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดสกปรกขึ้น จนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (5) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือน่าจะเกิดอันตราย
- (6) ใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ในตลาดเป็นที่พักอาศัยหลับนอน
- (7) กระทำการอื่นใดที่จะก่อให้เกิดเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

หมวด 6

ใบอนุญาต

ข้อ 34 ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อม แผนผัง หรือแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และสถานที่ขอจัดตั้ง พร้อมหลักฐานอื่นตามที่เทศบาลกำหนด

ข้อ 35 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขอแล้ว ถ้าปรากฏว่าคำขอรับใบอนุญาตดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องรวบรวมความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดแล้วแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคำขอคืนให้แก่ผู้ขออนุญาตเพื่อแก้ไข ต้องส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความ ไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นให้ผู้ขอทราบภายใน 15 วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาตให้ผู้ขออนุญาตทราบภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีก ไม่เกิน 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ 36 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับการประกอบกิจการประเภทเดียวและสถานที่แห่งเดียว

ข้อ 37 ผู้ได้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 38 ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 39 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบพร้อมหลักฐานที่เทศบาลกำหนดก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ 40 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการอื่นใดในใบอนุญาตขยายหรือลดเนื้อที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาด ตลอดจนขอแจ้งเลิกกิจการ ให้แจ้งหรือยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ 41 กรณีที่เป็นตลาดที่มีอยู่ก่อนประกาศใช้เทศบัญญัติ ให้ปรับปรุงและจัดสถานที่ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น คำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขก่อนยื่นคำขอรับ หรือขอต่อใบอนุญาต

ข้อ 42 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตใหม่ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานที่เทศบาลกำหนด

การออกใบแทนใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบที่กำหนด โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ และมีวัน เดือน ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(2) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และระบุเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 43 ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง เทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตได้ภายใน

เวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ข้อ 44 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักการใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

(3) การไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ 45 คำสั่งพักใบอนุญาตตามข้อ 43 และใบสั่งเพิกถอนตามข้อ 43 ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำราชการของผู้ได้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ได้รับอนุญาตนั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ 46 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด 7

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ 47 ผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการประกอบกิจการตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไปตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

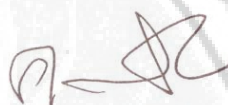
หมวด 8

บทเฉพาะกาล

ข้อ 48 ผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดก่อน หรือในวันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีหน้าที่ต้องดำเนินการปรับปรุง แก้ไขลักษณะของตลาดให้ถูกต้องตามลักษณะของตลาดที่บัญญัติไว้ในเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 3 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 1 และไม่เกิน 2 ปี สำหรับตลาดประเภทที่ 2

กรณีที่ได้รับใบอนุญาตไม่สามารถดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับอนุญาตจัดตั้งตลาดยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนจะสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อมีเหตุอันควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจที่จะพิจารณาผ่อนผันการปรับปรุงแก้ไขลักษณะของตลาดแต่ละประเภทได้อีกหนึ่งครั้ง แต่ต้องไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตผ่อนผัน การผ่อนผันจะต้องคำนึงผลที่กระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

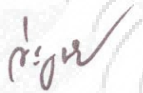
ประกาศ ณ วันที่ 29 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2552

(นายครั้น ทวีรัตน์)

นายกเทศมนตรีเมืองคอหงส์

เห็นชอบ

นายวิญญู ทองสกุล

(.....)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)	หมายเหตุ
1.	ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 1 และการต่ออายุใบอนุญาต ฉบับละ	2,000	
2.	ค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาดประเภทที่ 2 และการต่ออายุใบอนุญาต ฉบับละ	1,500	

